

17:00 oficiální ukončení akce

16:10 vernisáž výstavy "817" za účasti ředitele Památníku obětem války
16:00 – 16:10 položení květinových darů k Pomníku dětským obětem války
15:40 – 15:55 přesun k Muzeu Památníku Lidice

15:20 – 15:40 prostor na dotazy a diskusi

Děti a válka pohledem vojáka mírových misi.

15:00 – 15:20 Miloš Prašil

Děti "neprátele" komunistického režimu.

14:40 – 15:00 PhDr. Jan Kalous, Ph.D.

ideologie a praxe (na příkladu komunismu).

Totální paideia – dítě z perspektivy předpokladů totalitní

14:20 – 14:40 Maciej Zakrzewski, Ph.D.

III. blok přednášek

Harmonogram:

9:30 – 10:00 prezence účastníků semináře

10:00 – 10:10 zahájení semináře – úvodní slovo a přivítání účastníků

ředitel Památníku Lidice PhDr. Eduard Stehlik, Ph.D., MBA

a ředitel Polského institutu v Praze Maciej Ruczał

10:10 – 10:15 Vitální Usaty, rada-vyslanec Velvyslanectví

Ukrajiny v ČR

I. blok přednášek

10:15 – 10:35 Mgr. Jan Špringl

Komplikace činnosti kuratoria pro výchovu mládeže:

Analýza konkrétních aspektů narušujících cíle.

10:35 – 10:55 Dr. Martyna Grądzka-Rejak

"Ztracený osud". Židovské děti v ghettech na území

Generálního gouvěrnementu, srovnávací analýza.

10:55 – 11:15 Anna Czocher, Ph.D.

"Děti ulice": Podmínky pomoci polským dětským

obětem války na území Generálního gouvěrnementu.

11:15 – 11:35 prostor na dotazy a diskusi

11:35 – 12:35 pauza

II. blok přednášek

12:40 – 13:00 Joanna Lubbecka, Ph.D.

Odebrání "rasové hodnotných" dětí ve Třetí říši jako

prvek Lemkinovy koncepce genocidy.

13:00 – 13:20 PhDr. Eduard Stehlik, Ph.D., MBA

"Náležite výchovaní" lidických dětí.

13:20 – 13:40 Krzysztof Fijałka

Kdo vlastně jsem? Hledání ukradené identity v polsko-německém
novinářském projektu "Ukradené děti/Geraubte Kinder".

13:40 – 14:00 prostor na dotazy a diskusi

14:00 – 14:20 pauza

MEZINÁRODNÍ SEMINÁŘ

na téma

DĚTI A VÁLKA

pátek 22. 4. 2022

Polský institut v Praze

Památník Lidice

polinst_praha

lidicememorial

Polský institut

Památník Lidice

Anotace:

Mgr. Jan Špringl, vedoucí vzdělávacího oddělení, Památník Terezin

Komplikace činnosti Kuratoria pro výchovu mládeže. Analýza konkrétních aspektů narušujících cíle práce Kuratoria s využitím sond do nižších úrovní jeho struktury.

Dr. Martyna Grądzka-Rejak

„Ztracený osud“. Židovské děti v ghettech na území Generálního gouvornementu, srovnávací analýza.

Židovská komunita byla německými nacisty odsouzena k holocaustu, bez ohledu na pohlaví či věk obětí. Židovské děti byly Němci považovány za neužitečné, pokud jde o jejich využití na práci. V důsledku toho byly posílány do vyhlazovacích táborů jako první. Příspěvek nastíní jejich osudy v ghettu v období, které předcházelo poslední fázi, ale také ukáže cestu některých z této skupiny na tzv. árijskou stranu při likvidaci ghett. Cílem je upozornit na každodenní život židovských dětí v období existence ghett na území Generálního gouvornementu.

Anna Czocher, Ph.D.

„Děti ulice“ – podmínky pomoci polským dětským obětem války na území Generálního gouvornementu.

Na území Generálního gouvornementu umožnily německé okupační úřady legálně pomáhat polskému obyvatelstvu, v jehož řadách se počty chudých zvýšily mimo jiné o vysídlené osoby, inteligenci zbavenou původních zdrojů obživy i rodiny vězňů. K tomuto účelu byla zřízena charitativní instituce, tzv. Rada Główna Opiekuńcza (RGO, Ústřední výbor sociální péče). Pro děti byly realizovány různé aktivity, mimo jiné byla zakládána pečovatelská zařízení, např. centrum „Děti ulice“, bylo zajišťováno stravování, péče o sirotky nebo různé tábory. Hlavním tématem příspěvku bude rozsah, podmínky a forma této pomoci, ale i nebezpečí a represe, které s ní souvisely.

Maciej Zakrzewski, Ph.D.

Totální paideia – dítě z perspektivy předpokladů totalitní ideologie a praxe (na příkladu komunismu).

Totalita (ať už jakákoli) měla do značné míry ideokratický charakter. Příspěvek ukáže problematiku „dítěte v totalitě“ ve dvou vzájemně souvisejících dimenzích. První představí totalitu jako projekt nepolitický, ale „pedagogický“ – výchovu nového člověka. Druhá vysvětlí v kontextu prioritní význam výchovy jako klíčové oblasti činnosti totalitního státu. Příspěvek představí pohled z perspektivy komunistické ideologie jako nejčistší formy „organizační totality“.

PhDr. Jan Kalous, Ph.D., ředitel Muzeum paměti XX. století

Děti "nepřátel" komunistického režimu.

Příspěvek se zaměří na perzekuci vybraných sociálních skupin obyvatelstva po únorovém státním převratu 1948. Součástí perzekuce a represe byl i postih rodin a dětí. Všechny příklady budou zasazeny do dobového kontextu.

Miloš Prášil, novodobý válečný veterán Bosna, Makedonie, Kosovo, Afghánistán

Děti a válka pohledem vojáka mírových misí.

Přednáška o násilí použitým na malých a dospívajících dětech v novodobých válečných konfliktech. Pět skutečných příběhů, které válka vytvořila a ovlivnila tak důstojné plnohodnotné lidské životy.

Výstava 817 – perzekuce polského venkova během války

Číslo 817 je počet vesnic na polském venkově, které byly podle zjištění historiků zasaženy různými formami perzekuce během druhé světové války. Je to také název vzdělávací výstavy, která mapuje systém vykořisťování polského venkova vyvinutý německými okupanty a příběhy brutálního potlačování jakéhokoliv odporu ze strany místního obyvatelstva. Výstavu připravil polský Ústav národní paměti (IPN) a Památník utrpení polského venkova v Michniowě, obci u města Kielce, která byla zcela srovnána se zemí v rámci odvetných německých operací proti polskému odboji. Výstava u Památníku Lidice potrvá do 30. 8. 2022.

Joanna Lubecka, Ph.D.

Odebírání „rasově hodnotných“ dětí ve Třetí říši jako prvek Lemkinovy koncepce genocidy.

Ve své knize „Vláda sil Osy v okupované Evropě“ z roku 1944 představil Rafał Lemkin svou koncepci vyvražďování (genocidy). Součástí Lemkinovy koncepce bylo i „odebírání dětí“, které Třetí říše prováděla u dětí považovaných za „rasově čisté“. V souladu s plánem získat „dětí čisté krve“ unášeli Němci nezletilé osoby především ze slovanského území (Polska, České republiky, Běloruska).

V příspěvku budou představeny ideologické základy a předpoklady německé politiky ve vztahu k „rasově čistým“ dětem, jakož i institucionální a procesní aspekty „odebírání dětí“.

PhDr. Eduard Stehlík, Ph.D., MBA

„Náležitě vychování“ lidických dětí.

Ve čtvrtek 11. června 1942 přinesl protektorátní tisk šokující zprávu o vyhlazení Lidic. Bylo v ní uvedeno, že dospělí muži byli zastřeleni, ženy odeslány do koncentračního tábora a děti dány na „náležitě vychování“ do rodin v Říši. Tato informace však v případě dětí neodpovídala skutečnosti. Ze 105 lidických dětí bylo totiž 88 zavražděno. Přestože byl už nedlouho po 2. světové válce tento zločin nacistů objasněn, dodnes se bohužel najde celá řada novinářů, politiků i učitelů, kteří tuto lež nacistické propagandy opakují a šíří.

Krzysztof Fijałka

Kdo vlastně jsem? Hledání ukradené identity v polsko-německém novinářském projektu "Ukradené děti/Geraubte kinder".

Poznámky: